

glad for, at det er blevet en realitet, og at vi kan se, at den frygt, vi havde, altså ikke er blevet til virkelighed.

Kl. 16.55

Vi laver den slags ordninger for at udvikle velfærdssamfundet og øge den valgfrihed, så hver især kan finde ud af, hvad der passer til deres familie. Det kan jo være, at man har et barn med allergi, der er sygt, sygt, sygt, så man må melde sig syg. Derfor kunne det jo godt være, at man så blev enig med sig selv om, at nu tog man 1 år derhjemme, så immunforsvaret kunne komme på plads. Den mulighed synes jeg skal være der, og den ville jeg da ikke undlade at etablere, fordi der måske var nogle, der kunne bruge den på en dårlig måde.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Først generelt til hele redegørelsen: Kunne der ikke være behov for en mere detaljeret redegørelse a la kulturpengene, hvor man kan gå ind og specifikt få en oversigt over ressourcerne, og hvordan de er blevet fordelt over konkrete mål, delmål, altså en lidt mere specifik, lidt mere detaljeret redegørelse? Vil der ikke være behov for det? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål: Redegørelsen er fyldt med statistik, facts og tal, og det virker, som om ministeren er glad for statistik og tal. Hvorfor er ministeren så ikke glad for statistik og tal, når det handler om kønsspecifik lønstatistik? Hvorfor vil ministeren ikke have noget at gøre med den form for statistik?

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Som jeg også sagde i mit svar, tror jeg ikke, at det er det, der hjælper til, at vi får ligeløn, og jeg synes, vi skal passe på med at bebyrde virksomhederne med det, vi kalder administrativt bøvvl, altså at de skal til at udarbejde endnu mere papirusseri, end de gør i forvejen.

Hvis vi nu virkelig havde en overbevisning om, at det her ville skabe ligeløn, så tror jeg da nok, at jeg også ville synes, at det var en god idé. Men det mener jeg ikke at vi har nogen forudsætninger for at mene. Altså jeg mener, det er nogle helt andre ting, der skal sættes fokus på, når vi taler ligeløn, og det er derfor, jeg generelt er imod en ligelønsstatistik.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Der er 12-20 pct. forskel på mænds og kvinders løn. En 12 pct. af det kan man godt finde forklaringer på, men der er sådan en 6-7 pct., man ikke kan finde forklaringer på, og da kunne det nemlig være relevant for de der 6-7 pct., der er uforklarlige, med en kønsspecifik lønstatistik, sådan at vi får nogle facts, også i forhold til brancher, sådan at vi ved, hvad det er, vi taler om. Det er det ene.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille i denne her runde, er om den der meget roste kampagne, GoCardkampagnen, som blev lanceret i 2003. En del af den kampagne var at inddrage prostituerede kunderne. De skulle ringe og inddrages i løsningen. Var der nogen kunder, der ringede, og var der nogen prostituerede, der blev hjulpet af den kampagne?

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Hvis vi tager ligelønsspørgsmålet først, så er jeg enig i, at der skal sættes fokus på, at der er uforklarlige lønforskelle. Jeg mener, at det med det kønsopdelte arbejdsmarked er en lang og sej kamp, men de uforklarlige lønforskelle skal der sættes fokus på, sådan at man kan gribe fat om det og kræve sin ret som kvinde til at få ligeløn.

Men vi ved jo godt, at de er der, og jeg tror også godt, at jeg ved, hvorfor de er der. Det er – og særlig på funktionærområdet – tit noget med løntillæg, man skal ind og forhandle med chefen, og der er kvinder åbenbart desværre bare mere tilbageholdende eller lader sig køre rundt i manegen i højere grad, end mænd gør. Der skal vi jo så blive bedre til at kræve vores ret eller foreslå, at lønforhandlingerne foregår på en anden måde, fordi vi ikke kan lide at sætte os ind foran chefen og sige, hvor brandgode vi er, for at få det der ekstra, der gør, at vi kommer op på niveau. Derfor synes jeg ikke, at det andet er så vigtigt, men vi skal have fokus på området.

Med hensyn til ... der ligger ingen blyant, så jeg kan ikke skrive op – jeg skal lige have et stikord til det andet spørgsmål (*fra salen*: GoCard) GoCard, ja! Ja, jeg har ikke tallene, men der var mange, der ringede ind.

I starten var vi lidt nervøse, for der var nogle kunder, der havde misforstået det lidt og troede, at der kunne de komme i kontakt med en prostitueret. Det var heldigvis få. Det viste sig – jeg har ikke tallene, men jeg kan oversende dem skriftligt, for jeg kan ikke huske dem – at der var